

Pääsiäisen sanoma

Vietämme kirkkovuodessa pääsiäisen aikaa. Nyt eletävän hiljaisen viikon aikana seuraamme Jeesuksen maanpäällisen elämän viimeisiä hetkiä ennen ristinkuolemaa ja sen jälkeistä ylösnousemista. Tätä kirjoittaessani katson ikkunasta ulos. Vielä tänään on pihalla lunta ja ulkona pakkasta. Kun kävin ulkona, niin näennäisesti talvisen ja kylmän kelin läpi kuului kuitenkin monenlaisia ääniä. Näistä ehkä voimakkaimpana lintujen viserrystä. Ilmassa oli selvästi kevään tuntua ja myös kevään tuoksua. Vaikka siis ulkoisesti näyttää harmaalta, talviselta ja vähän masentavaltakin tuo keli ulkona, niin silti ilmassa on jo selvä lupaus ja toive saapuvasta keväästä: valosta, lämmöstä, vihreydestä ja elämästä!

Me ihmiskuntana elämme nyt monella tavalla jännittävää ja ehkä osin myös ahdistavaakin aikaa. Eri puolella maailmaa ja Eurooppaa on sodan ja hävityksen ääniä. On surua, menettämistä ja pelkoa. Kuitenkin kaiken tämän keskellä on myös aavistus paremmasta: ilosta, rauhasta ja valosta. Jumala on luvannut olla kanssamme joka päivä maailman loppuun. Hän on luvannut, ettei koskaan jätä meitä yksin. Aina kun Häntä lähestymme rukouksessa, niin Hän on lähellämme ja vastaa meille.

Pääsiäisen aika on konkreettinen muistutus Jumalan rakkaudesta meitä kohtaan. Hän ei jättänyt meitä koskaan yksin, vaan omassa pojassaan Jeesuksessa tuli ihmiseksi maailmaan, tuli lähellemme, voitti kuoleman ja valmisti meille tien yhteyteensä. Psalmissa 36 sanotaan näin: "Herra, sinun armosi on avara kuin taivas, pilviin ulottuu sinun totuutesi. Vanhurskautesi on vuoria korkeampi ja oikeutesi kuin syvyyksien syvyys. Ihmistä ja eläintä sinä autat Herra. Ihmeellinen on sinun armosi, Jumala. Sinun siipesi suojaan rientävät ihmislapset. Sinä ruokit heidät talosi runsain antimin ja annat heidän juoda ilosi virrasta. Sinun luonasi on elämän lähde, sinun valostasi me saamme valon."

Siunattua pääsiäisen aikaa sinulle ja Taivaallisen Isän rakkautta huolenpitoa tulevaan kevääseen!

Satu Suonperä